

просвѣта. Че това е било наистинат ака ни подсказва пакъ Райнò Поповичъ, който въ прѣдговора на своята Христоития се сърди на ония, които обвиняватъ гръцкитѣ владици, че държатъ българите въ невѣжество: за послѣдното сѫ виғовати пакъ самите българи. Напротивъ, Поповичъ, бѣлѣжи, че гръцкитѣ владици били противъ невѣжитѣ, суверенни свещеници. Ето що пише той:

„Анді скорбни камѣ ю тюкринагъ йстѣгъри
иѣкого таѓо напрѣтъ Свѣщеникъ ги мѣ гнедѣватъ
да насе йасътво Христоитво, за което Биг преклони
хебеса, и скиде, и изглѣдъ свѣтата крѣвъ, а бѣзъ
їхъ знае да попрощава и да изгапица! За това
много памти са тѣ слѹгило да чуфъ иѣкоици,
които въздаватъ това на Владычиството, ги тѣхно
пресосвѣтство били виновни за тола! Нѣ Войници!
никакъва почувшика нѣмашъ за това Владычиство!
Много памти самъ Видѣвъ Владычиството да спомѣни
ка срѣща за това, до толко възмѣно нелодованіе!
Обаже иѣжеството пазвѣха! И нин си ти ю
Богомамви, да си еа наше подобни, да не са ера-
мубани, да негъ покиманъ: ю южно по бѫсе-
нитѣ Свѣщеникъ са виждали наше гордениѣ въ
студеѣни. И съвѣтъ иѣжкото това за бравдите и то
се бѣли по прѣдъ, ами ю хѣдимъ ша си пис-
тани въ тѣхъ, и ти ю то ии речатъ, тѣхъ си
вѣрвани: и такива дѣбели са намѣрани по
Болгария, иомъ позгѣватъ и дѣматъ чи непре-
бало много бѫгски. Ахъ премирѣто иѣтъ -
несись. Ахъ вселѣ зи въ Синѧто югостомѣ” (сур. 788)

Такива свидѣтелства могатъ да се приведатъ още много и тѣ биха хвѣрлили голѣма свѣтлина върху гръцко-българскитѣ отношения отъ епохата прѣди църковната борба. Тѣ идатъ въ подкрепа на мнѣнието, че тогава още не е имало една начертана програма отъ страна на цариградската патриаршия за погърчване на българското племе и че все пакъ, ако българскиятъ народъ е отивалъ къмъ елинизация, причинитѣ се коренятъ въ условията на съвѣтното живѣние на двата християнски елемента въ Турската Империя.